

Wojewoda Bielski
~~Wojewoda Bielski~~

L. dz. Kl. IV-5340/45/86
Nr rejestru: Księga A - 459

Bielsko-Biała, dnia 27.10.1986 rok 197 r.

URZĄD WOJEWÓDZKI

Wydział Kultury i Sztuki

DECYZJA

w sprawie wpisania dobra kultury do rejestru zabytków

Na podstawie ~~art. 100 § 1~~ ^{5 ust. 5, art. 8} ~~ust. 1 pkt 2~~ ^{ust. 1 pkt 2} Ustawy z dnia 15. II. 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. nr 10 poz. 48) i art. ~~98~~ ¹⁰⁴ Kodeksu Postępowania Administracyjnego wpisuje się do rejestru zabytków województwa bielskiego Zespół budynków Teatru Polskiego w Bielsku-Białej składający się z bud. teatru i stolarni zbudowany w latach 1888-1889 wg. projektu E. Rittera i R. Forstnera w stylu eklektycznym. Zespół składa się z dwóch budynków wolnostojących, dwukondygnacyjnych, murowanych, otynkowanych i licowanych rustyką. Budynek teatru w elewacji frontowej trzy osiowy, elewacje boczne i elewacja tylna 11 osiowa. Dachy dwuspadowe nakryte blachą. Dekorację plastyczną fasady teatru stanowią dwie kamienne pełnoplastyczne rzeźby figuralne rozmieszczone symetrycznie w dwóch płytkich niszach narożnych wejścia oraz wieńcząca szczyt tympanonu rzeźba kamienna. Stolarnia - elewacja frontowa 2-osiowa, elewacje boczne i tylna 6-osiowa, dach dwuspadowy kryty częściowo blachą i papą, elewacja frontowa zdobiona w tynku. Wnętrze teatru ozdobione bogatą dekoracją rzeźbiarsko-architektoniczną utrzymaną w stylu eklektyczno-modernistycznym - scena, balkony, łóże, plafon, kurtyna malowana na płótnie, sygnowana i datowana N. Kantsky, Wiedeń 1895, o wymiarach 8,20 x 7,50 m. Decyzja obejmuje budynek teatru i stolarni w granicach parceli nr 250 wpisanej w księdze wieczystej pod pozycją Lvh 249, wraz z wystrojem wewnętrznym.

Uzasadnienie: Zespół Teatru Polskiego stanowi przykład bud. eklektycznego szkoły wiedeńskiej o znaczeniu ponadregionalnym z unikalnym wystrojem zewnętrznym i wewnętrznym.

Decyzji niniejszej na podstawie art. 100 § 1 Kodeksu Postępowania Administracyjnego nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności. Od decyzji niniejszej przysługuje stronom - na podstawie ~~art. 127 § 1 i art. 129 § 1 i § 2 kpa~~ ^{art. 127 § 1 i art. 129 § 1 i § 2 kpa} - odwołanie do Ministra Kultury i Sztuki w terminie 14 dni od jej doręczenia za moim pośrednictwem

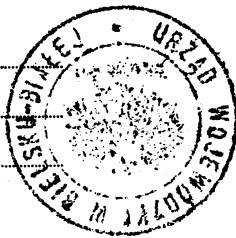
Do wykonania:

1. Teatr Polski w Bielsku-Białej
ul. 1-go Maja 1
2. ....
3. ....

Do wiadomości:

1. Urząd Miejski w Bielsku-Białej
2. Ministerstwo Kultury i Sztuki, Ośrodek Dokumentacji Zabytków, Warszawa ul. Brzozowa 35
3. Urząd Wojewódzki w Bielsku-Białej
4. Wydział Organizacyjny, ul. Mieczurina 2a
5. Państwowe Biuro Notarialne Bielsko-Biała ul. R. Luksemburg 30
6. a/a

RKS Z. P. 1087-77 5.000

~~Z upoważnienia Wojewody~~

Wojewódzki Konserwator Zabytków

ZASTĘPCA DZIEKTORA
WYDZIAŁU KULTURY I SZTUKI
d/s Ochrony Dóbr Kultury
Wojewódzki Konserwator Zabytków

mgr Karol Gruszczyk

L. dz. 462 podpis
31.10.86
BIELSKO-BIALA
PAŃSTW. TEATR POLSKI

POUCZENIE

o skutkach wpisu do rejestru zabytków nieruchomych

Wpisanie obiektu do rejestru zabytków pociąga za sobą następujące skutki wymienione w Ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48).

Art. 19. Organy służby konserwatorskiej mają prawo umieszczać na zabytkach nieruchomych odpowiednie znaki lub napisy.

Art. 21. 1. Wszelkie prace i roboty przy zabytkach oraz prace wykopaliskowe wolno prowadzić tylko za zezwoleniem właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Art. 25. 1. Właściciel i użytkownik zabytku, każdy w zakresie swoich obowiązków, wynikających z umowy lub określonych przepisami prawa, obowiązani są dbać o jego zachowanie, a w szczególności;

- 1) zabezpieczyć przed zniszczeniem, uszkodzeniem i dewastacją,
- 2) niezwłocznie zawiadomić właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków o wydarzeniach mogących mieć wpływ ujemny na stan i zachowanie zabytku,
- 3) zawiadomić w ciągu jednego miesiąca wojewódzkiego konserwatora zabytków o przejściu własności zabytku na inną osobę, lub o oddaniu zabytku nieruchomego w całości lub w części w użytkowanie, najem lub dzierżawę.

Art. 27. 1. Bez zezwolenia właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków nie wolno zabytków burzyć, niszczyć, przerabiać, odnawiać, rekonstruować, konserwować, zabudowywać, zdobić, uzupełniać, rozkopywać ani dokonywać żadnych innych zmian.

2. Bez zezwolenia właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków nie wolno przemieszczać zabytków nieruchomych z naruszeniem skomponowanego lub ustalonego tradycją układu terenowego ani też przemieszczać zabytków ruchomych z naruszeniem skomponowanych lub ustalonych tradycją wewnątrz budownictwa świeckiego i sakralnego.

3. Przepis ust. 1 stosuje się również do robót mogących przyczynić się o zszpecenia otoczenia zabytku nieruchomego lub widoku na ten zabytek.

4. Udzielenie zezwolenia na roboty wymienione w ust. 1—3 wojewódzki konserwator zabytków może uzależnić od wykonania badań i dokumentacji zabytku.

Art. 30. 1. Wojewódzki konserwator zabytków uznając potrzebę przeprowadzenia konserwacji zabytku, może nakazać właścicielowi lub użytkownikowi dokonanie robót konserwatorskich w określonym terminie. W stosunku do zabytków działa w porozumieniu z organami nadzoru budowlanego.

Art. 31. 1. Właściciel lub użytkownik zabytków nie stanowiącego własności Państwa powinien w terminie jednego miesiąca od dnia doręczenia nakazu (art. 30 ust. 1) oświadczyć na piśmie czy wykona nakazane roboty we własnym zakresie i na własny koszt.

Art. 32. 1. Wierzytelność Państwa z tytułu robót wymienionych w art. 31 ust. 2, prowadzonych przy zabytkach nieruchomych, nie stanowiących jego własności, zabezpiecza się na zasadach i w trybie przewidzianym w art. 9 do 12 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o remontach i odbudowie oraz o wykańczaniu budowy i nadbudowie budynków mieszkalnych (Dz. U. Nr 27, poz. 166).

Art. 33. Jeżeli właściciel zabytku, a w razie nieustalenia właściciela lub miejsca jego pobytu — użytkownik zabytku nie przestrzega przepisu art. 25 albo jeżeli interes publiczny wymaga przejścia na własność państwa zabytku o szczególnej wartości historycznej, naukowej, artystycznej w celu udostępnienia zabytku ogółowi, zabytek może być przejęty na własność Państwa.

Art. 36. Osoba, która otrzymała zarejestrowany zabytek w drodze spadku, darowizny lub zapisu, obowiązana jest zawiadomić właściwego dla miejsca, gdzie znajduje się zabytek, w ciągu trzech miesięcy od daty objęcia go w posiadanie.

Art. 37. 1. W razie uzasadnionej obawy zniszczenia, uszkodzenia lub wywiezienia zabytku bez zezwolenia za granicę, jako też niezapewnienia zabytkowi, pomimo wezwania ze strony organu służby konserwatorskiej, należytych warunków konserwacji, wojewódzki konserwator zabytków może zabezpieczyć ten zabytek przez ustanowienie tymczasowego zajęcia aż do chwili usunięcia niebezpieczeństwa.

Art. 37. 3. Tymczasowe zajęcie polega na przeniesieniu zabytku ruchomego, w zależności od rodzaju przedmiotu, do państwowego muzeum, archiwum lub biblioteki, w stosunku do zabytku nieruchomego — na oddaniu go w zarząd organowi prezydium rady narodowej administrującemu nieruchomości państwowymi lub innej instytucji państwowej lub społecznej.

Art. 38. 1. Zabytek nieruchomy może być użytkowany wyłącznie w sposób zgodny z zasadami opieki nad zabytkami i w sposób odpowiadający jego wartości zabytkowej.

Art. 73. 1. Kto uszkodzi lub zniszczy zabytek podlega karze aresztu do 6 miesięcy lub grzywny do 20 000 zł.

Art. 75. Kto w celu przeszkodzenia w wykonaniu przez organ służby konserwatorskiej obowiązków wynikających z niniejszej ustawy utrudnia lub uniemożliwia dostęp do przedmiotów zabytkowych, udziela świadomie fałszywych informacji lub działa w inny złośliwy sposób, podlega karze aresztu do 1 roku i grzywny do 30 000 zł albo jednej z tych kar.

Art. 78. Kto będąc właścicielem lub użytkownikiem zabytku:

1) nie zabezpieczy zabytku przed zniszczeniem, dewastacją lub uszkodzeniem,

2) nie zawiadomi wojewódzkiego konserwatora zabytków:

a) o wydarzeniach mogących mieć ujemny wpływ na stan i zachowanie zabytku,

b) o przejściu własności lub użytkowania zabytku na inną osobę,

c) o nabyciu zarejestrowanego zabytku w drodze spadku lub zapisu albo

d) o zmianie miejsca, w którym się znajduje zabytek ruchomy, podlega karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 4 500 zł.